

Beküldte mosz - 2017, március 6 - 09:44

A debreceni gyökerű, 34 éves aneszteziológus és intenzív terápiás szakorvos főigazgató azt is mondja, számára az a legfontosabb, hogy megvalósíthassa a terveit, és úgy érzi, az ehhez kapott megfelelő támogatás birtokában szépen tud majd haladni.

- Kitől kapta a támogatást?

- A háttérintézményektől, a fenntartótól, a kormányzattól.

- Szabad kezet mindenhez?

- Bizonyos szempontból igen. Még a hivatalos kinevezésem előtt világossá tettem, csak akkor tudom elfoglalni a posztot, ha hitelesen tudom képviselni azt az irányt, amit én gondolok az OMSZ megújításáról. Azt a választ kaptam, hogy éppen azért esett rám a választás, mert elképéléseim egybevágóak azzal, amit az Emberi Erőforrások Minisztériuma (Emmi) képvisel.

- A kinevezése után is megtarthatta az érdekltségét abban a debreceni kft-ben, amely betegszállítással foglalkozik?

- Éppen ellenkezőleg. Részesedésemet még a kinevezésem előtt, piaci körülmények között értékesíttem. Ez a vállalkozás soha nem vett részt közfinanszírozott ellátásban, főként rendezvények biztosításával foglalkozott. Az ott megszerzett tapasztalatok a jövőben az OMSZ-t segíthetik abban, hogy a rendezvények egészségügyi biztosításánál is megmutathassa beteg- és szolgáltatás-központúságát.

- Hajdú-Bihar megyében már belekóstolt a mentésbe, volt mentőápoló, mentőtiszt és kivonuló orvos. Hozott olyan rossz tapasztalatokat, amelyeken az új pozíciójában változtatni tud?

- A külső és belső megbecsülés hiányát huszoneves orvostanhallgatóként is észleltem, de nem láttam olyan komplexen a működésbeli sokszínűséget, mint most. Ennek összehangolásán egy új menedzsmentszemlélettel, átláthatóbb struktúrával, hatékonyság és hatásosság-növeléssel változtatni tudunk.

- Gyorsan elérkeztünk az anyagi kérdésekhez, mert mindehhez pénz is kellene...

- Egy részéhez igen, de van, amihez inkább koncepcióváltásra van szükség. Ilyen a külső és belső kommunikáció, a számonkérés, az alá- és fölérendeltségi viszonyok rendbetétele, ami bár most is megvan, csak összemosódott, emiatt pedig nem hatékony. Most látom azt is, hogy a mai napig fenntartunk párhuzamosan futó papíralapú rendszereket; miközben elindult egy informatikai fejlesztés, ez a napi gyakorlatban nem hozott érdemi változást.

- Begyöpösödött az OMSZ?

- Másképp fogalmaznék. Az OMSZ nagyon régi, kőbe vésett, de nagyon erős értékeken alapuló szervezet, amely nem minden területen követte azt a fejlődést, ami az egészségügyben az elmúlt évtizedekben bekövetkezett. A digitális rendszereket minden

területen használni kell.

- Minden kőbe vésett értéket átfaragna?

- Egyáltalán nem. A bajtársiasság, az egységesség, az országos gondolkodás és infrastruktúra olyan erős szervezeti értékek, amelyeket meg kell őriznünk, hiszen az OMSZ mégiscsak Magyarország legnagyobb egészségügyi intézménye, 253 mentőállomással, közel 8000 dolgozóval.

- Egy ilyen mamutszervezetnek nem árt a túl gyakori vezetéváltás? Ön ebben a három évben meg tudja valósítani mindazt, amit tervez?

- Egy-két év alatt nehéz olyan középtávú döntéseket hozni, amelyeknek folyamatos és jövőbe mutató hatása van. Ám hosszú idő óta én vagyok az első főigazgató, aki nem megbízással látja el a feladatot, és ez meglehetősen nagy legitimitációt ad. Természetesen három év rövidnek tűnhet a szolgálat 130 éves történetéhez viszonyítva, de bízom abban, hogy agilitással, dinamizmusommal és eltökéltséggel el lehet indítani olyan intézkedéseket, amelyek közép- és hosszútávon is jó pályára állítják a mentőszolgálatot. Kiszámíthatóság és bizalom – ezt tudom ígérni.

- Azt mondta, nagy hangsúlyt fektetnek a külső és belső kommunikációra. Javítanák a mentők társadalmi megítélését?

- Javasolom, nézze meg az OMSZ Facebook-oldalát, amelynek közel 50 ezer követője van. Aki olvassa a bejegyzéseinkhez fűzött hozzászólásokat, látja: negatív kép biztosan nem él a társadalomban szolgálatunkról. Egy-egy poszthoz sok olyan komment érkezik, amely komoly önbizalomfröccsöt jelent a munkánk során. Sokkal fontosabb, hogy mi higgyük el magunkról: vannak tradícióink és innovációink, amelyekre büszkék lehetünk. Korszerű eszközöket használunk, követjük a technológiai fejlődést, folyamatosan képezzük a dolgozóinkat, megújul a gépjárműparkunk.

- A legújabb gépkocsi beszerzés már valóban a megújulást jelenti, vagy még mindig csak az amortizációt fedezi?

- A megrendelési és utánpótlás-stratégiánkban az szerepel, hogy nem csak az amortizálódó, mentésben már nem tartható gépkocsiállományt cseréljük le, hanem plusz kapacitással készülünk arra, hogy 3 éven belül elérjük: futó autók mindegyike egységes és nyolc év alatti legyen.

- Lesz kit ráültetni az új mentőautókra?

- A humán erőforrás stratégiánkban megfogalmazottaknak köszönhetően képzésekkel, bérrendezéssel és a megbecsülés növelésével fogjuk elérni, hogy az egészségügyben ne az utolsó, hanem az első opciók között álljon a mentős hivatás, hogy még nagyobb büszkeség legyen itt dolgozni.

- Biztosan több fizetést kell ígérnie ehhez.

- Természetesen. Azt a dolgozót, aki mélyebben ássa bele magát a mentéstechnikába, plusz végzettséget, kompetenciát szerez, külön honorálnánk a mindenkinek járó béremelésen felül. De csak a bérek rendezése nem elég ahhoz, hogy vonzóvá tegyük a hivatást – a lokális körülményeken is javítanunk kell.

- Például a mentőállomás-hálózat átszervezésével?

- Nem lesz infrastrukturális és lokális átszervezés, hiszen a jelenlegi egy jól átgondolt rendszer. A kapacitásokat viszont biztosan át kell szerveznünk, ami áthelyezésekkel és racionalizálással járhat, de semmiképpen nem leépítéssel. Az átszervezés szükségességét mutatja az a számmal alátámasztott felmérésünk, amelyből kiderül, hol szükséges kapacitásbővítés ahhoz, hogy mindenhol a legmegfelelőbb mentőegység érkezzon a megfelelő időben.

- 15 percen belül?

- Természetesen. Bár valóban fel kell állítani prioritásokat a mentésirányításban, de általánosságban kijelenteni, hogy el kell engedni a 15 percet, nem lehet. Egyrészt, ennek elérésére uniós fejlesztések is történtek, de a társadalomnak is jogos igénye, hogy az ország minden területén ugyanahhoz az ellátáshoz juthasson hozzá.

- Ígéri a klinikai és mentési protokollok összefésülését is. Erre miért van szükség?

- Annak az ellátásnak, amelyet mi a beteg lakásán, az utcán, a közterületeken nyújtunk, összhangban kell lennie azzal, amit a sürgősségi, majd a kórházi osztályokon végeznek. Gondolok itt például arra, hogy a folyadékterápiát úgy kell megkezdünk a helyszínen, hogy az összhangban legyen a klinikai szakmák kollégiumainak ajánlásaival, amiben a kórházak is egységesek. Az országosan egységes gondolkodás és protokoll a betegbiztonságot is növeli.

- Sokak szerint az egykapus beléptető-rendszer kialakítására is ezt szolgálná, amire szintén évek óta készülődnek az OMSZ-nál.

- Ez a rendszer előremutató lehetne, de a közeljövőben nem valószínű, hogy megvalósul, mert ez egy sokkal összetettebb kérdés annál, hogy három év alatt érdemben meg lehessen változtatni. Valóban szerepel a koncepcióban, hogy az OMSZ - ha már az ország minden pontján jelen vagyunk - ebben nagyobb szerepet vállaljon.

- Zombor Gábor korábbi egészségügyért felelős államtitkár két évvel ezelőtt arról beszélt, hogy az elemzések azt mutatják, jelenleg Budapesten az OMSZ kapacitásainak 80 százalékát köti le az intézmények közötti betegszállítás. Már akkor ennek a terhelésnek a csökkentésére törekedtek volna. Tudnak ezen változtatni?

- Bár a 80 százalék túlzó adat, az igaz, hogy a kapacitásokban szemmel látható részt képvisel a közepesen súlyos, vagy súlyos állapotú betegek szállítása a kórházak között a fővárosban. Azonban a jelenlegi jogszabályok úgy rendelkeznek, hogy az azonos telephelyek közötti szállításokat a kórháznak, a nem azonos telephelyek közöttieket pedig az OMSZ-nak kell biztosítania. Jó irányban indult el az Egészséges Budapestért Program erre vonatkozó része, amiben konstruktívan együttműködünk. Nevünkől és az alaptervekenységünkől fakadóan mi a mentésre vagyunk hivatottak, számunkra az a legfontosabb, hogy minden vegyértékünket, erőnket és mentőegységünket erre tudjuk koncentrálni.

Kormánydöntésre várva

Balog Zoltán erőforrás miniszter fél évvel ezelőtt [Mártai Istvánt, az OMSZ korábbi vezetőjét is felkérte](#), hogy készítsen tervet a mentőszolgálat szervezeti megújítására. A *MedicalOnline* információi szerint a volt főigazgató végül Csató Gábor koncepcióját látta el tanácsaival, ahogyan az egészségügyért felelős államtitkárság is részt vett annak kidolgozásában. A koncepciót az Emmi így egységes, mindenre kiterjedő tervezetként terjesztheti a kormány elé. Ekkor dőlhet el az is, milyen anyagi keretet biztosít a kabinet a mentősök régóta ígért életpályamodelljéhez, [amelyről még augusztusban egy Kormányinfón beszélt Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter](#). Akkor azt mondta, új programot hirdettek az OMSZ-nak; a mentős életpályamodell kidolgozásának része a mentős bajtársak munkájának méltó anyagi elismerése is. Csató Máté Gábort váltotta az OMSZ főigazgatói székében, aki egy éven át megbízottként vezette a szolgálatot. Elődjét, Burány Bélát még Szócska Miklós, akkori ágazati államtitkár bízta meg a vezetői teendőkkel 2013 áprilisában; két és fél éves regnálása kisebb-nagyobb szakmai viharokat is kavart a szolgálatnál.

Forrás: medicalonline.hu

Like

- [up](#)
53%
- [down](#)
47%

• A hozzászóláshoz [be kell jelentkezni](#)

• **Print**

• 3486 olvasás